

תאונות דרכים – המדריך לנפגע בפגיעת גוף

מאת: עו"ד משה כדריה ועו"ד אלירן איצקוביץ

מדריך זה נועד לפרט את הזכויות העומדות בפני הנפגע בתאונת הדרכים, על מנת לוודא כי הנפגע יקבל את הפיצוי המקסימלי מחברת הביטוח.

המידע המובא כאן הינו בסיסי וראשוני, ומדובר במדריך כללי על מנת להוות כלי עזר לנפגע. אין לייחס את האמור בו למקרה ספציפי של נפגע, ויש לבחון כל מקרה ומקרה לגופו.

האמור במדריך זה אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואין להסתמך על האמור מבלי להיוועץ עם עו"ד העוסק והבקיא בתחום הנזיקין בכלל, ובתאונות הדרכים בפרט.

מי זכאי לפיצויים?

אדם שנפגע עקב תאונת דרכים – בהיותו נוסע, נוהג, הולך רגל ואפילו תוך כדי טיפול דרך ברכב, או שנפגע ממטען או מהינתקות חלק מרכב נוסע ו/או עומד – כל אלו יכולים להחשב כנפגעים בתאונת דרכים, מה שעשוי לזכותם בקבלת פיצויים על נזקי הגוף שנגרמו כתוצאה מתאונה.

חוק הפיצויים לנפגעי תאונות הדרכים (להלן: "החוק") מבוסס על עקרון האחריות המוחלטת, כלומר: די בכך שאדם נפגע בתאונת דרכים ונגרם לאדם (נפגע) נזק גוף על מנת שתקום זכותו לפיצוי על פי חוק זה.

נפגע בתאונת דרכים אשר אין ביטוח חובה המכסה את השימוש ברכב שפגע בו, כגון במקרים של תאונות "פגע וברח" בה זהות הרכב והנהג אינם ידועים, ובמקרה שנהג הרכב הפוגע נהג ללא רישיון – הנפגע זכאי להגיש תביעת פיצויים כנגד "קרנית" – שהינו גוף מיוחד שהוקם במיוחד למקרים כגון דא.

במידה ותאונת הדרכים היא תאונת עבודה, יש לפנות גם אל המוסד לביטוח לאומי על מנת לקבל את הפיצוי המגיע ממוסד זה.

יש לציין כי זכאותו של אדם לקבל פיצוי מכוח החוק, באה בנוסף לזכאותו של הנפגע לתגמולי ביטוח מביטוחים פרטיים כגון: ביטוח מנהלים, ביטוח חיים, אובדן כושר עבודה, תאונות אישיות וכדומה.

עצות שחשובות לדעת:

קבלת טיפול רפואי ראשוני

הטיפול הראשוני לאחר התאונה הוא החשוב ביותר, הבריאות קודמת לכל.

הנפגע עקב תאונת דרכים זכאי לקבל טיפול רפואי ראשוני על ידי צוות רפואי של מגן דוד אדום, אשר לרוב מפנה את הנפגע מזירת האירוע לבית חולים סמוך על ידי אמבולנס.

הן הטיפול הראשוני בזירה, והן הפינוי באמבולנס ממומנים על ידי חברת הביטוח.

טיפול זה חיוני מאוד לנפגע, וזאת כדי שניתן יהיה לאבחן חבלות, פגיעות, שברים, גם אם הן לא נראות לעין.

לצורך כך, יש לציין בפני המוסד הרפואי כי מדובר בתאונת דרכים ולהעלות בפני המוסד הרפואי וצוות הרופאים את כל הכאבים, הסבל, התחושות, והמגבלות שמהן סובל הנפגע (גם אם נראים לכאורה חולפים או זניחים).

פרטים אלו נאמרים בסמוך למועד אירוע התאונה, והינם טריים בזיכרון הנפגע, במידה והנפגע לא יספר את כל אשר יש בפיו בסמוך למועד התאונה, פרטים חשובים יכולים להישכח בהמשך.

תוך כדי מסירת תלונות אלו ואחרים – יש לוודא שכל הפרטים שנמסרים מפיו של הנפגע נרשמו בדו"ח הרפואי, וכי בשחרור מהמוסד הרפואי מקבל הנפגע העתק של הדו"ח הרפואי.

[המשך טיפול רפואי בקופת חולים](#)

ברוב המקרים, לאחר השחרור מבית החולים יש לפנות ולעדכן את רופא המשפחה בקופת החולים בה הנפגע חבר, על קרות התאונה, וכן על הבדיקות, הטיפולים וההמלצות שניתנו לנפגע בבית החולים.

יש להקפיד ולהעלות בפני רופא המשפחה את כל הכאבים והמגבלות מהם עדיין הנפגע סובל.

כמו כן, במידת הצורך, על הנפגע לבקש הפניות מתאימות לרופאים מומחים במסגרת המשך הטיפול הרפואי.

שוב, על הנפגע לוודא שהרופאים רושמים בתיקו הרפואי את כל התלונות שנאמרות על ידי הנפגע, והטיפולים שניתנים על ידי הצוות הרפואי והמומחים הרפואיים.

[איסוף מסמכים](#)

בדרך כלל, נזקי גוף מתגבשים לאחר זמן מה מיום התאונה.

לפיכך, חשוב לאסוף ולשמור את כל המסמכים הרפואיים והקבלות בגין ההוצאות.

על בסיס כל המסמכים והאישורים הרפואיים שנאספו במהלך הטיפולים השונים (כגון: מסמכי אשפוז, צילומים, בדיקות CT, MRI, בדיקות ראייה, שמיעה, EEG, וכו'), וכמו כן, קבלות על קניית תרופות, עזרים רפואיים וכו') – ייפסק גובה הפיצוי הכספי.

ויודגש, תביעת הפיצויים תקום וטיפול בהתאם לאמור במסמכים הרפואיים השונים שנאספו.

אישור משטרה

יש לגשת למשטרת ישראל ולדווח על התאונה ולקבל אישור המפרט את הפרטים של כלל המעורבים בתאונה, לרבות מקום ומועד התאונה, פרטי הרכבים, פוליסות ביטוח, פרטי הנהגים ופרטי הנפגעים. הצגת אישור זה בבית החולים מזכה בטיפול הראשוני ללא תשלום. בנוסף, יש להעביר אישור זה לחברת הביטוח – ללא אישור זה, נתקשה לקבל פיצוי מחברת הביטוח.

חוקרים מטעם חברת הביטוח

מומלץ לא להיפגש ו/או לדבר עם חוקר חברת הביטוח.

יש לדעת כי חברות הביטוח הינם הנתבעות.

ברוב המקרים, החוקרים יציגו את עצמם בפני הנפגע כאילו הם רוצים לעזור לנפגע לקבל את הפיצוי, אך ההיפך הוא הנכון: מטרתם האמיתית היא שהנפגע לא יקבל פיצוי כלל, או שהפיצוי שיקבל יהיה נמוך ככל האפשר.

החוקרים מקליטים ומצלמים את הנפגע ללא ידיעתו, ואח"כ משתמשים בדבריו בבית המשפט אם הדברים יכולים לסייע לחברת הביטוח להקטין את סכום הפיצוי.

(ומובן, כי אם גירסת הנפגע לא תסייע לחברת הביטוח, פשוט לא ישתמשו באותם הקלטות וצילומים).

יש להיזהר מפני מסירת פרטים כלשהם בנוגע לתאונה לאנשים זרים. החוקרים מטעם חברת הביטוח יכולים להציג את עצמם כדמויות שונות, וברוב המקרים החוקרים הנ"ל בעלי כושר שכנוע, ונראה על פניו כי חזותם אמינה, אך נאמנותם היחידה היא לחברת הביטוח ולא כלפי הנפגע.

לפיכך, המלצתנו הינה לסרב להפגש עם החוקרים, ולהפנותם לקבל מידע מעורך הדין המייצג את הנפגע.

התיישנות תביעה

תביעה נגד חברת הביטוח לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לנפגע בתאונת הדרכים תתיישן בחלוף 7 שנים מיום אירוע התאונה או קרות הנזק.

במקרים והנפגע הינו קטין, התביעה תתיישן 7 שנים לאחר שהגיע לגיל 18, קרי, בהגיעו לגיל 25.

למרות האמור, מומלץ לא להשתהות זמן רב מדי לאחר התאונה, אלה להגיש את התביעה לאחר שהנזק של הנפגע התגבש, מצבו הרפואי התייצב, ונראה לא תהיה בעתיד כל החמרה הנראית לעין במצב הבריאותי ו/או הנפשי.

חשוב לדעת כי מרוץ התיישנות התביעה נפסק רק עם הגשת התביעה לבית המשפט, ופניה אל חברת הביטוח אינה עוצרת את תקופת ההתיישנות.

נזכיר, כי בתביעות לקבלת תגמולי ביטוח המגיעים בגין פוליסת ביטוח (כגון ביטוח חיים, ביטוח אבדן כושר עבודה, ביטוח תאונות אישיות וכדומה) - קיימת תקופת התיישנות מקוצרת, של שלוש שנים בדרך כלל. לפיכך, נפגע אשר עומדת לו האפשרות לתבוע גם תגמולי ביטוח מעין אלה, חייב לשים לב שלא לאחר את המועד.

כתב וויתור ושחרור

חתימה על כתב וויתור ושחרור הינו טופס הסכמה לסילוק התביעה, לאחר חתימה על טופס שכזה אין דרך חזרה. טופס זה מהווה וויתור על תביעות עתידיות גם עבור נזקים בהקשר של התאונה, ואף על נזקים שלא ידוע לנפגע עליהם ביום החתימה.

לכן, חשוב להתייעץ עם עו"ד בקיא בתחום הנזיקין על מנת לבחון את המקרה הספציפי של הנפגע ביחס ישיר לפיצוי המוצע, בטרם החתימה על הטופס הנ"ל.

טיפים נוספים במידה ומתאפשר הדבר:

פרטים רלוונטיים ממקום התאונה:

יש לדאוג ולרשום את כל הפרטים הנוגעים לאירוע, לרבות פרטי הרכבים המעורבים בתאונה כולל מספרי פוליסות הביטוח, פרטי הנהגים השונים המעורבים בתאונה.

במידה וישנם עדים – יש לבקש את פרטיהם.

יש לרשום ולתעד כמה שיותר פרטים הקשורים לאירוע על מנת לא לשכחם במועד מאוחר יותר.

צילום הנזק שנגרם לגוף ולרכב:

לצלם את הנזק הן של נזקי הגוף, והן של נזקי הרכוש (הרכב).

יש לצלם את הרכב מכמה זוויות צילום כדי להתרשם מעוצמת הפגיעה ברכב – שהיא משפיעה באופן ישיר על פגיעות הגוף של היושבים ברכב הנפגעים.

כמו כן, יש לצלם את הפגיעות הגופניות הנראות לעין כגון: שפשופים, שריטות, צלקות, סימנים כחולים ועוד – שכן עם חלוף הזמן פגיעות אלו מחלימות והסימנים מטשטשים או נעלמים.

כל הזכויות שמורות (c)